

2009. november 25., szerda

„Made in” származásjelölés

P7_TA(2009)0093

Az Európai Parlament 2009. november 25-i állásfoglalása a származási jelzésről

(2010/C 285 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tarifális preferenciák általános rendszerének alkalmazásáról szóló, 2005. június 27-i 980/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT 1994) IX. cikkére és XXIV. cikkének 5. bekezdésére,
- tekintettel a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletre ⁽³⁾, és a 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendeletre ⁽⁴⁾, amelyek létrehozták a Közösség nem preferenciális származásra vonatkozó szabályrendszerét,
- tekintettel a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1983. március 28-i 918/83/EGK tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az európai kis- és középvállalkozások nemzetközi kereskedelemben betöltött szerepének megerősítéséről szóló 2009. február 5-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az eredetjelzésről szóló 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az eredetjelzésről szóló nyilatkozatára ⁽⁸⁾,
- tekintettel a harmadik országokból az Európai Unióba importált bizonyos termékek származási országa feltüntetésének bevezetéséről szóló tanácsi rendeletre irányuló 2005. december 16-i bizottsági javaslatra (COM(2005)0661),
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel jelenleg az Európai Unió szintjén nem léteznek harmonizált rendelkezések, illetve egységes gyakorlat az EU-ban történő származásjelzés terén; mivel a tagállamokban érvényben lévő rendelkezések közötti eltérések és az egyértelmű közösségi szabályok hiánya töredezetté teszi a terület jogszabályi kereteit,

⁽¹⁾ HL L 169., 2005.6.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁽³⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 105., 1983.4.23., 1. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0048.

⁽⁷⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 881. o.

⁽⁸⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 140. o.

2009. november 25., szerda

- B. mivel tilos a más tagállamokból behozott árukra vonatkozóan kötelező származásjelzést előírni, míg a harmadik országokból behozott áruk kötelező származásjelzésére vonatkozóan nincsen ilyen korlátozás,
- C. mivel az EU számos fő kereskedelmi partnere, köztük az Egyesült Államok, Kína, Japán és Kanada kötelező származásjelzési követelményeket vezetett be,
- D. mivel a lisszaboni menetrendben az Európai Unió gazdaságának megerősítését tűzte ki célul, többek között a világgazdaságban elért ipari versenyképességének javításával; mivel a verseny csak akkor tekinthető tisztességesnek, ha a termelőkre, csakúgy mint az exportőrökre és importőrökre nézve egyértelmű szabályok alapján működik, valamint közös társadalmi és környezetvédelmi követelményekre és értékekre épül,
- E. mivel a származásjelzési rendszer lehetővé tenné a fogyasztók számára, hogy teljes mértékben tisztában legyenek az általuk vásárolt áruk származási országával; mivel a fogyasztók ezáltal azonosítani tudnák a termékeket az adott országhoz kötődő társadalmi, környezetvédelmi és biztonsági normákkal,
- F. mivel a származási ország kötelező megjelölését szolgáló rendszer EU-ban történő bevezetésére vonatkozó javaslat korlátozott számú behozott termékre – például textíliákra, ékszerekre, ruházati cikkekre, lábbelire, bútorokra, bőrárúkra, lámpákra és világítástechnikai szerelvényekre, üvegárúkra, kerámiákra és kézitáskákra – szorítkozik, amely termékek tekintetében a származási hely feltüntetésére („made in”) vonatkozó követelmény értékes tájékoztatást ad a fogyasztó végleges választásához,
- G. mivel elengedhetetlen egyenlő feltételek biztosítása a származásjelzésre vonatkozó követelményeket már végrehajtó fő kereskedelmi partnerek termelőivel,
- H. mivel a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatályba lépése a Parlamentet és a Tanácsot az Európai Parlamentet egyenlő partnerekké teszi a közös kereskedelempolitika tekintetében; mivel a származásjelzésre vonatkozó jövőbeli jogszabályok tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke szerinti rendes jogalkotási eljárás lesz alkalmazandó,
1. megismétli, hogy a fogyasztóvédelem átlátható és következetes kereskedelmi szabályokat tesz szükségessé, beleértve a származásjelzésre vonatkozó követelményeket is;
 2. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést annak érdekében, hogy egyenlő feltételeket biztosítsanak a származásjelzésre vonatkozó követelményeket már bevezető kereskedelmi partnerekhez képest;
 3. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hozzanak létre megfelelő vámfelügyeleti és vámügyi végrehajtási mechanizmusokat;
 4. sürgeti a tagállamokat, hogy őrizzék meg az erre a kérdésre vonatkozó következetes közösségi megközelítést annak érdekében, hogy a fogyasztók teljesebb és pontosabb tájékoztatást kapjanak; a kötelező származásjelzést fontos lépésnek tekinti a társadalmi és környezetvédelmi szempontokat figyelembe vevő gyártási és feldolgozási előírásokra vonatkozó teljesebb körű tájékoztatás irányában;
 5. ösztönzi a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt határozottan lépjen fel a fogyasztók törvényes jogainak és jogos elvárásainak védelmében, amennyiben bizonyítást nyer, hogy importőrök és harmadik országbeli gyártók csalárd vagy félrevezető származásjelzést alkalmaznak;
 6. úgy véli, hogy a fent említett javaslat a harmadik országokból az Európai Unióba importált bizonyos termékek származási országa kötelező feltüntetésének („származásjelzés”) bevezetése tárgyában igen hasznos az átláthatósággal, a fogyasztók megfelelő tájékoztatásával és a nemzetközi kereskedelmi szabályok összhangjával kapcsolatos célkitűzések megvalósítása terén;

2009. november 25., szerda

7. úgy véli, hogy 2009. december 1-jétől a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett rendes jogalkotási eljárás keretében a Parlament és a Tanács között hivatalosan meg kell kezdődnie a konzultációnak és az eszmecserének, és hogy minden további késedelem komolyan sérti az állampolgárok jogait, a foglalkoztatást az EU-ban, valamint a szabad és tisztességes kereskedelem alapelvét;
 8. felszólítja a Bizottságot, hogy javaslatát változatlan formában terjessze ismét a Parlament elé az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke szerint, közvetlenül a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően;
 9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-